

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010184
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3617010184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Márie Parikrupovej a Marty Krištínovej v trestnej veci proti obžalovanej F. Z.S., pre zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

F. Z., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom Z., X.. K. X, prechodne Z., Y. XX, nezamestnaná, slobodná, t. č. v ÚVV Leopoldov,

je v i n n á, ž e :

dňa 31.03.2017 v čase asi o 11:50 hod. v J. časť Y. L. na ulici P. XXX/XX spoločným konaním spolu s doposiaľ nestotožneným spolupáchatelom, resp. spolupáchatelmi podvodným spôsobom vylákala od poškodenej V. J., nar. XX.XX.XXXX peňažné prostriedky v sume 1.900 €, a to tak, že v predmetný deň v čase asi o 10:27 hod. zavolała doposiaľ neznáma osoba ženského pohlavia z telefónneho čísla XXXX/XXXXXX na telefónne číslo XXX/XXXXXXXX, poškodenej V. J., ktorej sa fiktívne predstavila ako jej priateľka C. a požiadala ju, aby jej požičala väčšiu sumu peňazí, ktorú jej do 15:00 hod. toho istého dňa vráti, kedy volajúca uviedla poškodenej, že má asistentku a tú pošle pre peniaze, poškodená v presvedčení, že ide o jej priateľku G.. C. M., jej povedala, že jej peniaze požičia, následne v krátkom časovom rozmedzí do 11:50 hod. vykonala neznáma žena opakované telefonické hovory s poškodenou V. J. počas ktorých sa jej znovu spýtala, či má nachystané peniaze, poškodená jej uviedla do telefónu, že má hotovosť vo výške 1.900 €, potom v ďalšom telefonickom hovore jej neznáma žena uviedla, že už ide pre peniaze a že sa veľmi ponáhľa, následne poškodená vyšla pred dom, kde videla prichádzať obžalovanú F. Z., ktorá prišla k nej do dvora a predstavila sa jej ako p. F. a uviedla, že prišla od C. pre peniaze, na to jej poškodená povedala, že jej peniaze nedá lebo ju nepozná, kedy počas rozhovoru obžalovaná mala v ruke mobilný telefón, ktorý podala poškodenej, kde sa jej v mobilnom telefóne ozval ten istý ženský hlas, ktorý jej už volal a predstavila sa ako C. a uviedla jej, že je u nejakého riaditeľa v banke, ktorú zatvárajú o 12:00 hod., aby dala súrne peniaze obžalovanej po tomto telefonáte v čase asi o 11:50 hod. poškodená odovzdala obálku s hotovosťou vo výške 1.900 € obžalovanej, ktorá následne po prevzatí obálky s hotovosťou odišla z dvora smerom k reštaurácii P., čím obžalovaná spoločným konaním s doposiaľ nestotožnenou osobou, resp. osobami spôsobila poškodenej V. J. škodu vo výške 1.900 €,

t e d a :

spoločným konaním spolu s nestotožnenou osobou na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l a:

zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. k/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaná zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 13.09.2017 na tunajšom súde obžalobu na F. Z. pre zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 25.10.2017, na ktorom obžalovaná po zákonom poučení urobila v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinná zo skutku uvedeného v obžalobe a svojho konania úprimne ľutuje. Následne predseda senátu postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaná:

- rozumie z čoho je obžalovaná,
- bola poučená o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako zločin podvodu spolupáchatelstvom.

Nakoľko obžalovaná na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora, poškodenej a obhajcu obžalovanej podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jej vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznala k spáchaniu skutku nevykonan a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to obsahom prílohovej obálky z č.l. 221, ftc poštového poukazu z č.l. 222, správa z ÚVV Ilava z č.l. 232-233, lustrácia v registri priestupkov z č.l. 217-218, lustrácia STA z č.l. 219, odpis z registra trestov z č.l. 220, ponuka práce z č.l. 237 a oboznámením podstatnej časti pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/130/2016.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovanej popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona. V jej konaní ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť ohrozenie chráneného záujmu.

Obžalovaná počas vyhlásenia o vine uviedla, že skutok ľutuje, pričom tiež uviedla, že pokiaľ ide o osobu spolupáchatela tohto nevie presne uviesť, ide o ženu niekde z okolia F., ktorá mala predávať hrnce. Keby túto osobu videla, zrejme by ju poznala.

Poškodená v konečnom návrhu uviedla, že obžalovanej už odpustila, avšak požiadala súd, aby ju spravodlivo potrestal a to aspoň trestom na 5 rokov, aby si mala možnosť uvedomiť svoje konanie.

Z poštových poukážok - podacích lístkov vyplýva, že obžalovaná poškodenej postupne uhradila peňažné prostriedky v 3 častiach, a to dňa 25.07.2017 sumu 900 €, dňa 18.08.2017 sumu 500 € a dňa 26.09.2017 sumu 500 €, teda celkovo sumu 1.900 € a túto skutočnosť potvrdila i poškodenej na hlavnom pojednávaní.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovanú zo dňa 03.10.2017 vyplýva, že počas pobytu vo výkone väzby je správanie a vystupovanie obžalovanej na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia personálu plní. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Nedovolené činnosti sa doposiaľ nedopustila, disciplinárne riešená nebola a nebola jej uložená ani disciplinárna odmena. V čase osobného voľna prejavuje pozitívny postoj a záujem o trávenie voľného času, číta knihy, sleduje televíziu. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím udržiava hlavne formou korešpondencie, telefonovaním a návštevami. Obžalovaná neprejavila záujem o zaradenie do práce. Záverom sa v správe konštatuje, že sa jedná o obžalovanú, ktorá si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby obžalovanej je bezproblémový.

Z písomnej správy Y. X. R. J. Z. X..S.. vyplýva, že obžalovaná má zabezpečenú prácu v tomto subjekte na pozíciu pracovná výpomoc v záhradníctve.

Pri hodnotení osoby obžalovanej súd zistil, že je slobodná, má X vyživovacie povinnosti, doposiaľ bola 5 krát súdne trestaná pre majetkovú trestnú činnosť (krádeže), vo všetkých prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 3T/130/2016-53 zo dňa 08.12.2016, právoplatným dňa 08.12.2016, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, kedy jej bol uložený peňažný trest vo výmere 200 €, s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiace; dňa 12.12.2016 obžalovaná peňažný trest zaplatila. Obžalovaná bola do súčasnosti 4 krát postihnutá za spáchanie priestupku (3 krát proti majetku a 1 krát na úseku dopravy).

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

U obžalovanej súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Trestného zákona (dobrovoľne nahradila spôsobenú škodu) pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti. Súd obžalovanej nepriznal aj poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, nakoľko obe vyššie uvedené okolnosti predpokladajú okrem priznania sa obžalovanej aj istú formu sebareflexie, resp. jej postoj v tom zmysle, že napomôže pri objasnení celej trestnej činnosti. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaná v danom prípade spolupracovala minimálne s ďalšou jednou osobou ženského pohlavia, pričom nie je vylúčené, že takých osôb zainteresovaných na predmetnej trestnej činnosti bolo viac, pričom obžalovaná spočiatku uvádzala, že nechce oznámiť jej spolupáchateľov a neskoršie na hlavnom pojednávaní vedomá si skutočnosti, že jej môžu byť nepriznané vyššie zmienené poľahčujúce okolnosti len uviedla, že to bola pre ňu neznáma žena niekde z okolia F., ktorú však nepozná po mene, avšak tomuto jej tvrdeniu súd neuveril, teda obžalovaná sa v podstate dooznala len k tým skutočnostiam, ktoré sa jej aj podarilo preukázať, avšak pri objasňovaní ďalších skutočností významných z hľadiska celkového objasnenia celej trestnej činnosti, najmä zistenia všetkých spolupáchateľov podieľajúcich sa na tejto trestnej činnosti už riadne nespupracovala a nebola tak nápomocná pri naplnení účelu trestného konania v zmysle § 1 Trestného poriadku, a to aby boli trestné činy náležite zistené a ich páchatelia spravodlivo potrestaní. S poukazom na vyššie uvedené sa v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona horná hranica trestnej sadzby u obžalovanej znižuje o 1/3 (upravená trestná sadzba 36 mesiacov až 92 mesiacov). Na základe toho v zmysle § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. k/ Trestného zákona jej súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest považoval za primeraný s ohľadom na závažnosť spáchaného skutku, na jeho následok, ako aj na osobu páchatela, spôsob spáchania predmetného skutku a na postoj páchatela k spáchanej trestnej činnosti, a to aj napriek skutočnosti, že obžalovaná urobila vyhlásenie o vine, pričom ako už súd vyššie uviedol, toto priznanie bolo len formálnym postojom obžalovanej k jej trestnej činnosti, ktorá bola v dostatočnej miere podložená zabezpečenými dôkazmi

počas prebiehajúceho trestného konania a táto sa v podstate doznela pod ťarchou vykonaných dôkazov, a to len ako poslednú záchranu pre to, aby jej bol uložený miernejší trest. V tejto výmere trestu odňatia slobody je premietnutá aj tá skutočnosť, že obžalovaná sa k spáchaniu trestnej činnosti doznela a nahradila poškodenej vzniknutú škodu. Tento trest považuje súd za dostatočne prísny z hľadiska represívnej funkcie trestu, ktorý môže u obžalovanej splniť svoj účel a naplniť tak aj ochrannú a výchovnú funkciu trestu. Zároveň týmto trestom je aj naplnená zložka individuálnej a generálnej prevencie, ktorá je v súvislosti s predmetnou trestnou činnosťou obzvlášť významná, nakoľko v poslednom období sa objavuje čoraz viacej podobných prípadov, kedy býva zneužívaná dôverčivosť starších ľudí a sú od nich vylákané pod rôznymi zámienkami finančné prostriedky, často predstavujúce ich celoživotné úspory, preto súd považoval za potrebné v danom prípade klásť dôraz najmä na zložku represívnu a funkciu generálnej prevencie vo vzťahu k ďalším potenciálnym páchatelom. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj tú skutočnosť, že obžalovaná už bola v minulosti 5 krát súdne trestaná, a aj napriek tomu, že má odsúdenia za tieto trestné činy v registri trestov zahladené, je nesporné, že sa dopúšťala trestnej činnosti majetkového charakteru, a teda možno konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia i uložené tresty nesplnili svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie i výchovného pôsobenia trestu, preto je u nej potrebné zvýšiť dôraz na represívnu zložku trestu. V neposlednom rade súd poukazuje už na vyššie zmienený postoj obžalovanej, ktorá mala možnosť v priebehu celého trestného konania preukázať svoj zmenený postoj k spáchanej trestnej činnosti najmä tým, že by v spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní napomohla pri celkovom objasnení tejto trestnej činnosti, čo však nevyužila, preto súd nevidí dôvod na mierne nazeranie na obžalovanú. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie. Nakoľko obžalovaná do súčasnosti nebola vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).